

Møret, og saa dividerede den udkomne Sum med 20, som er den Maalestof, hvorefter Beboerne i de indlemmede Distrikter ifølge Skylbsætningsloven af 31te Marts 1867 kunne afløse deres Tordebogsafgift, og det endvidere kom til den Erkjendelse, at denne Mølle i Lighed med andre Møller kunde tænkes, at ville have havt f. Ex. 8 Edr. Møllestykshartkorn og endvidere eksempelvis anslog, at en saadan Tønde Møllestykshartkorn svarede, til Stat og Kommune, 5 Rd. aarlig, saa vilde man, naar man lagde denne Sum sammen med det Beløb, der udkom ved, at Godtgjorelsen for Tiaarsfristen blev divideret med 20, og endvidere tillagde et Beløb for Bygningsafgiftens Forhøielse, kunne faae den Sum frem, som det efter min Mening vilde være retfærdigt og billigt at give ham i Afdrag paa hans Tordebogsafgift. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det i det Hele taget kan lade sig gjøre at give Mølleren en Nedsættelse i Bygningsafgiften, i Fald det var dette, som den ærede Ordfører mente; thi det stiller sig for mig saaledes, at dette kun kan ske ved særlig Lov, og jeg vil finde det høist urigtigt, om man vilde forelægge Rigsdagen en Lov om Nedsættelse i Bygningsafgiften for en enkelt Mand. Loven om Bygningsafgiften bestemmer jo, at der skal svares saa og saa Meget af hver Kvadrat-Alen, og skulde denne Mand f. Ex. svare det Halve af hver Kvadrat-Alen, maatte dette jo absolut være Gjenstand for en særlig Lov. Derimod forekommer det mig, at man uden særdeles Bænkselighed kunde give den omtalte Møller en Nedsættelse i hans Tordebogsafgift, idet dette kunde ske paa Finantsloven. Jeg skal blot endnu anføre, at saadanne Tilfælde ikke aldeles ere enestaaende: S den Bog, som vi have faaet omdelt fra Landvæsenskommissær Simonsen angaaende Mølleieernes Stilling før og efter Lov af 14de April 1852, hedder det Pag. 69 og 70: „De 479 Mølleres Adresse af 1863 til Rigsdagen oplyser saaledes om, at Regjeringen i sin Tid bortarvæfste et Stykke Jord paa 4 Skpr. Land,

henhørende under Domainerne, med Ret til derpaa at anlægge en Mølle, til en Mand, som herfor skulde svare en aarlig Afgift af 22 Edr. Korn, ligesom der heraf skulde svares en Rekognition paa 100 Rd. ved „Gierstifte.“ og endvidere: „Efter Møllenaeringens Fritagelse, fritoges da ogsaa ifølge Skrivelse fra Finantsministeriet til Fyns Stiftamtmandskab bemeldte Arvesæster for at svare bemeldte aarlige Afgift samt Rekognitionen af sin Mølle.“ Den Mølle, der her tales om, er Helnæs Mølle paa Fyn. Man har altsaa her et Præcedens for, at under lignende Omstændigheder, nemlig hvor en saadan Mølle er solgt fra Domainerne, er der blevet givet Nedsættelse i Tordebogsafgifterne. Jeg skal henlede den høitæredede Finantsministers Opmærksomhed derpaa, idet jeg fremhæver dette til Gunst for det nærværende Andragende, og slutte med at anbefale Thinget at vedtage Indstillingen under Nr. 7 og derved henvise Andragendet til Ministeren.

Ordføreren: Det høie Thing skal være beroliget, jeg skal fatte mig i stor Korthed. Jeg vil anbefale det høie Thing at følge Udvalget med Hensyn til det Andragende, som den ærede sidste Taler omtalte. Kun af den Grund, Udvalget anfører i Betænkningen, bør Andragendet henvises til Ministeren; skulde man gjøre det af de Grunde, som det ærede Medlem anførte, maatte af samme Grund alle danske Møllere medtages. — Lige overfor den ærede Krigsminister skal jeg hævde, at Lars Christian Mortensens Identitet med den indkaldte og kasserede Mand, der har stillet for sig og betalt 1,020 Rd. derfor, er hævet over al rimelig Tvivl. De Indvendinger, den ærede Minister i denne Retning fremsførte, ere heller ikke i selve Alterne tillagte nogen synderlig Bægt. Generalauditoren har sagt, at Identiteten ikke var fuldstændig oplyst; dette kan naturligvis nok siges, men moralsk er der dog ikke Tvivl om, at det er den samme Mand. S Dvrigt er det selvfølgeligt, at hvis der mod